

Solidarita bez hranic - Nacionalismus není alternativa

3. října chce německý národ znovu oslavovat. Letos se hlavní událost těchto oslav odehrává v Drážďanech. Jejich mottem je „stavění mostů“. Mosty jsou jistě dobrá věc. Umožňují totiž bezpečnou cestu. Vlastně by se mohlo postavit velké množství mostů, například přes Středozevní moře, kde by mohly zachránit životy deseti tisícům uprchlíků a uprchlic, migrantů a migrantek. Zvláště 3. října, na výročí převrhnutí lodi u Lampedusy, by bylo vhodné přemýšlet nad tím, jak zajistit bezpečnější cestu přes Středozevní moře. Mohlo by se jednat o začátek konce evropské politiky uzavírání hranic. O to však tentokrát v Drážďanech nepůjde. Místo toho se bude jako obvykle oslavovat domnělá jednota, kultura, tradice, stát a jeho občané. Realita však vypadá úplně jinak: německá společnost se polarizuje, ve státě a společnosti se dostávají do popředí autoritářské a diskriminující tendence a nůžky mezi chudými a bohatými se nadále rozevírají. Existuje tedy mnoho dobrých důvodů k tomu, vymezit se 3. října v Drážďanech kriticky proti oslavám jednoty. Hostící spolková republika Sasko zve oficiálně k „tanci“ – a my si tuto party rozhodně nenecháme ujít.

Drážďany: Hlavní město revizionismu

Sasko se stalo prostřednictvím Pegidy, útoků na ubytovací zařízení pro uprchlíky a uprchlice a stále znovu rozrušeným pravicovým davem symbolem pravicově populistického obratu v Německu. Kromě toho se hlavní město Saska stalo symbolem a výchozím bodem restaurace nového německého nacionalismu. Od revizionistického připomínání bombardování Drážďan 13. února, které dalo běžným Němcům konečně možnost cítit se jako jedna z dalších obětí 2. světové války, až k současnému nadbíhání pravicovému davu skrze vytváření prostoru pro dialog se zemskou vládou, v němž se vláda a občané utvrzují ve svých rasistických stereotypch. S obnoveným národním sebevědomím může spolková vláda jednat jako velitelka Evropy v krizi, zatímco obyvatelstvo se může znovu cítit hrdé na svoji vlast a může se domáhat národní suverenity.

Krise a obrat k pravici

Vzestup pravicově populistických tendencí v Sasku a Německu je jen jedním aspektem celoevropského nacionalistického vývoje, který započal spolu s finanční krizí a krizí EU v roce 2007 a pokračuje doteď. V této krizi začalo Německo udávat krok ve škrtech v sociálním zabezpečení a ve snaze o zvýšení výkonu ekonomiky, jež je založená na privatizaci a útocích na práva pracujících. Předobrazem politiky škrťů v Řecku byly zákony Hartz-IV, které se inspirovaly v sociálních reformách v NDR a jiných východoevropských státech, které proběhly při změně ze státem kontrolované ekonomiky na tržní ekonomiku. Tehdy sloužily jako prostředek k integraci do neoliberální ekonomiky západního Německa. Dneska se jednotlivé ekonomiky integrují do neoliberální Evropy. Na cestě k Evropě pod německou hegemonií byly překážkou pouze parlamentní demokracie – a ty byly v zemích jižní Evropy převálcovány pomocí Troiky. Jakákoliv alternativa k politice škrťů byla umlčena již v zárodku. Na takto definovaném hracím poli se podle očekávání vrší

úspěchy národoveckých stran a hnutí. A lidé jim věří jako odborníkům na stavbu Pevnosti Evropa, vylučování a marginalizaci ostatních, těch, kteří nezapadají do jejich vidění světa. Buduje se heterosexistický a rasistický obraz nepřítele, sociální necitlivost sílí a blahobytní šovinisté ze všech možných politických táborů si dále podávají pravicově populistickou kliku.

Krize přichází domů

Německo dosud vycházelo z ekonomické krize jako vítěz a náklady vlastních úspěchů přesouvalo na jiné regiony, zaměstnance a prekarizované třídy. Mnohostranné rozpory a bída běžného kapitalistického provozu a jeho státního aparátu však teď s nebyvalou intenzitou vstupují do Německa. Elitářské parlamentní demokracie a technokraticko-neoliberální EU navíc prodělávají krizi legitimacy, čehož využívá pravice po celé Evropě. A uprostřed této krize parlamentní demokracie, brutálního zbídačování v samých centrech kapitalismu, agresivního zavírání hranic a posilování národoveckých nálad „tancuje“ shromážděná obec neoliberálních nacionalistů a nacionalistek, aby oslavili bezvýhodnou absenci alternativ. A vedle toho řadí rasističtí nacionalisté a nacionalistky a propagují vlastní nacionalistickou „alternativu“.

To volá po radikální intervenci! Nacionalismus není alternativa!

Sasko nás zve k tanci: Překažme tuto jejich party! Neomezená solidarita namísto nacionálních okovů! Pojdme tyto okovy setřást!

Termíny:

2. října

- předvečerní demonstrace proti oslavám jednoty v Drážďanech

3. října

- shromáždění v solidaritě se všemi lidmi na útěku
- decentralizované akce proti oslavám jednoty v Drážďanech

září a říjen

- různé akce organizované aliancí „Solidarita bez hranic“